

Psalm 151 (Naardense Bijbel)

1. Kleiner was ik dan mijn broeders,
geringer dan de zonen van mijn vader;
hij stelde mij aan als herder van zijn schapen,
als heerser over zijn geiten.
2. Mijn handen maakten een panfluit,
mijn vingers een citer;
ik gaf aan de Ene glorie,
maar ik moest zeggen in mijn ziel:
3. de bergen getuigen van mij niet,
de heuvels melden niets over mij,
de bomen niet mijn woorden
of het wolvee mijn daden;
4. ja, wie zal melden, wie spreekt uit
en wie zal mijn daden vertellen?
De Heer van het al, hij zag
de God van het al, hij hoorde,
hij leende het oor.
5. Hij zond zijn profeet om mij te zalven,
om mij groot te maken Samuël.
Mijn broers togen uit, hem tegemoet;
zij waren schoon van figuur en schoon van aanzien.
6. Die hoog reikten met hun gestalte,
en schoon oogden met hun haardos,
hen koos de Ene, God, niet uit.
7. Hij zond zijn engel
en nam mij weg van achter de schapen;
hij zalfde mij met olie van het heiligdom;
hij stelde mij aan als leider over zijn manschap,
als heerser over de zonen van zijn verbond.
8. Toen zag ik een Filistijn, honend
vanuit de slagordes der Filistijnen...
9. Ik toog uit, deze eldersgeborene tegemoet,
en hij vervloekte mij bij zijn goden.
10. Maar ik trok zijn zwaard, bij hem vandaan;
ik onthoofdde hem
en nam de smaad van Israëls zonen weg.

Uit:

Pieter Oussoren – Jelle Stellingwerf,
Voor de liefste een lofzang. De psalmen uit de Naardense Bijbel,
Skandalon Vught 2008